

Turun ympäristönsuojelun kannanotto Karhunahteen asemakaava-alueen luonnonarvoihin.

Karhunahteen asemakaava-alueen metsäisten alueiden maastokartoituksen suoritti ympäristönsuojelusuunnittelija Tanja Ruusuvaara-Koskinen (FM, biologia) 5.10.2017.

Kuvio 1

Kuvio on etelään avautuva jyrkähkö mäntyvaltainen rinne, joka on yläosastaan kivikkoinen ja kalliainen. Alueella on muutamia kookkaita ja vanhoja ylispuita, jotka ovat pääasiassa mäntyjä. Näiden alla kasvaa noin 40 – 50 – vuotiasta männikköä, jossa on sekapuuna kuusta ja koivua. Kenttäkerroksen kasvillisuus on vaatimatonta. Yleisiä lajeja ovat mm. metsälauha ja mustikka.

Kuviolla sijaitsee aktiivisessa käytössä oleva mäyrän pesäluolasto. Luolastoon on ainakin kolme sisäänkäyntiä ja niiden kaikkien ympäristössä oli merkkejä äskettäisestä käytöstä.

Kuvio 2

Pienipiirteisesti vaihteleva melko laaja metsäsaareke, joka on kehittymässä luonnontilaiseksi metsäksi. Alueelta löytyy avokalliota, kuusivaltaista aluetta, mäntyvaltaista aluetta, lehtipuustoa sekä umpeen kasvava ketoalue. Myös tämän alueen vanhasta laidunhistoriasta näkyy merkkejä iäkäässä ylispuustossa, ja kuviolta löytyykin muutamia erittäin kookkaita mäntyjä, kuusia ja ainakin yksi huomattavan kookas haapa. Alueen valtapuusto on tätä nuorempaa, mahdollisesti noin 60 – 70 –vuotiasta.

Alue on luonnonoloiltaan monipuolinen ja kehittymässä luonnontilaiseksi metsäksi. Ympäristönsuojelu suosittelee kuviolle kaavamerkintää VL/s.

Kuvio 3

Kuusivaltainen kostea notkelma, jonka pohjoisosassa on luonnontilaisenkaltaista vanhaa havu- ja sekametsikköä saniaiskorpea. Pohjoisosan korpi muodostaa luontaisen kokonaisuuden pohjoispuolen Friskalan (18/2001) asemakaavamerkinnän luo-2 kanssa.

Ympäristönsuojelu suosittelee kuvion pohjoisreunaan luo-merkintää liitekartan osoittamalla tavalla.

Kuvio 4

Aluetta luonnehtivat korkeat karut kalliohuiput. Korkeudestaan huolimatta kallioilta ei avaudu erityisiä näkymiä lähiympäristöön. Avoimien kallioalueiden välissä on mäntyvaltaisia sammalpeitteisiä notkelmia. Itää kohti alue muuttuu vähitellen kuusivaltaisemmaksi mustikkatyyppin metsäksi.

Kuvio 5

Runsaravinteinen tuore rinnelehto, jossa on geologisesti merkittävää lohkareikkoa. Vuodenajasta johtuen lehdon kevätaspektia ei pystytty kartoittamaan. Alueella oli kuitenkin tunnistettavissa lehdolle ominaista lajistoa, kuten mustakonnaamarja, taikinamarja, pähkinäpensas ja jänönsalaatti. Alueen valtapuustoa olivat vaahterat, jotka todennäköisesti ovat levinneet läheisestä Maunulan pihapiiristä. Rinteessä oli myös muutamia vanhoja vaahteroita.

Ympäristönsuojelu suosittelee rinnelehtoon luo-merkintää liitekartan osoittamalla tavalla.

Kuvio 6

Etelään antava rinne, jota luonnehtii geologisesti merkittävä lohkarieppo. Alue on hieman vähä-ravinteisempaa kuin kuviolla 5, muuttuen itää kohden lehdosta lehtomaisen kankaan kautta vähitellen kohti mustikkatyypin metsää. Alueen puusto sisältää edelleen merkittävässä määrin lehtipuita, mutta kuusen määrä lisääntyy itää kohden.

Ympäristönsuojelu suosittelee geologisesti arvokkaaseen kalliolohkarieppoon luo-merkintää liitekartan osoittamalla tavalla.

Kuvio 7

Maunulan talon entistä pihapiiriä, joka on viime vuosikymmeninä metsittyä. Alueen valtapuina ovat vaahtera ja haapa. Kuviolla on muutamia kookkaita vaahteroita sekä kolme kookasta tammea. Maaperä on runsasravinteista ja kehittyisi aikaa myöten lehdoksi.

Ympäristönsuojelu suosittelee säästämään kuviolla havaitut kolme vanhaa tammea. Tammet on merkitty oheiseen liitekarttaan.

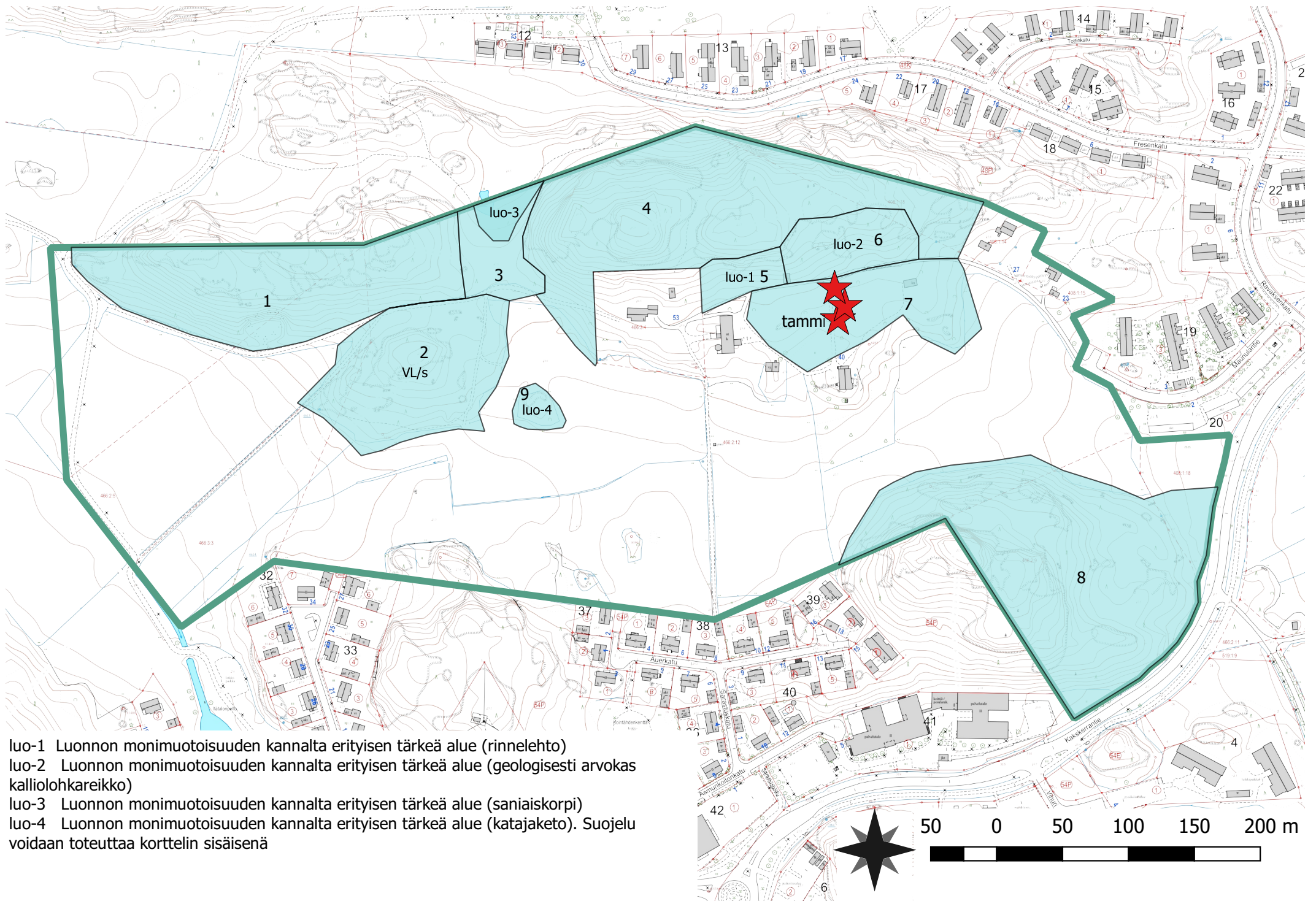
Kuvio 8

Pellon eteläpuolelle jäävä korkea kallioinen mäki. Korkeudesta huolimatta laelta ei avaudu merkittäviä näkymiä ympäristöön. Kuvio on alarinteiltä ja varsinkin alueen itäosasta mustikkatyypin melko iäkästä kuusimetsää. Metsänpohja on sammaleinen ja mustikkaa kasvaa vain harvakseltaan. Kallion laella mänty on valtapuuna. Alueella kulkee runsaasti polkuja.

Kuvio 9

Pienialainen katajaketo, joka on melko pahasti umpeenkasvanut. Kedolle levinneestä puustosta huolimatta katajakedon rakenne on yhä havaittavissa, mutta alueen ei katsota olevan luonnon-suojelulain tarkoittama suojeltu luontotyyppi. Kedolla on kuitenkin aluetta luontoa monipuolistavaa merkitystä.

Ympäristönsuojelu suosittelee katajakedolle luo-merkintää liitekartan osoittamalla tavalla. Suojelu voidaan ympäristönsuojelun näkemyksen mukaan toteuttaa korttelin sisäisenä merkintänä. Kedolle levinneen puuston poistaminen olisi toivottavaa.

- luo-1 Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue (rinnelehto)
- luo-2 Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue (geologisesti arvokas kalliolohkareikko)
- luo-3 Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue (saniaiskorpi)
- luo-4 Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue (katajaketo). Suojelu voidaan toteuttaa korttelin sisäisenä